

Forfatter: Gjellerup, Karl

Titel: Udrag fra Minna

Citation: Gjellerup, Karl: "Minna", i Gjellerup, Karl: *Minna*, 1889, s. 174. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-gjellerup01-shoot-idm139731118185664/facsimile.pdf> (tilgået 23. april 2024)

Anvendt udgave: Minna

branket Oliestank, blandet med Kulos, strømmede ud i den friske Natteluft.

— Til Dresdenertoget?

— Iltoget til Wien. Men der er Tid nok, vi ligger her næsten en halv Time.

— Ja, men Toget til Dresden?

— Det har vi lige sat Folk over til.

— Men der er jo Tid endnu. Kan man da ikke faa en Baad til at sætte En over?

— Her er vist ingen Baad at faa nu. Vel? Heinrich — er her nogen Baad at faa?

— Nej, naturligvis er her ingen Baad at faa, svarede Drageren og spyttede ned i Vandet, — Folk kan jo være her, naar Damperen gaar.

Den sidste Sten faldt fra mit Hjerte, og det forekom mig, at ogsaa Minna trak Vejret friere. Men Hertz saa ganske bestyrtet ud; han følte aabenbart hele Ansvarret ved saaledes at have trukket os ud i den vide Verden og forlade os der midt om Natten.

— Men det er ogsaa dig, Minna! hvorfor var du saa paastaaelig? Man skal aldrig stole paa Hukommelsen i Sligt, — og Reglementer kan jo forandres fra Aar til Aar — det burde jeg ogsaa have betænkt. Det er virkelig højest fortrædeligt.

— Naa Herregud! sagde Fruen beroligende,